

**SOCIALNA ZBORNICA
SLOVENIJE**

Številka: 162/11-SZS/SS-BR

Datum: 25. februar 2011

MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE

Dr. Ivan Svetlik, minister

Kotnikova 5

Ljubljana 1000

Zadeva: Stališče in pripombe Socialne zbornice Slovenije na *Predlog Zakona o socialnovarstveni dejavnosti*

Spoštovani!

Dne 23. 12. 2010 je Socialna zbornica Slovenije na spletni strani MDDSZ pridobila *Predlog Zakona o socialnovarstveni dejavnosti*, ki je takoj po objavi zelo razburil strokovno javnost, saj predstavlja eno večjih negativnih sprememb v izvajanju funkcije socialne države in sistemu socialnega varstva, ki se je razvijal zadnjih 50 let.

Gre za predlog temeljnega zakona za delovanje socialnega varstva, ki izrazito posega v delovanje obstoječega sistema in tudi ta zakon se je pripravil brez sodelovanja strokovne javnosti, ki jo med drugimi zastopa tudi Socialna zbornica Slovenije. Iz predloga zakona je razvidno, da se Socialni zbornici Slovenije jemljejo vsa javna pooblastila strokovne narave, o čemer nas nihče ni obvestil ali kakorkoli vprašal in slednje ni mogoče sprejeti kot del običajnega dialoga s strokovno javnostjo, ki je združena v Socialni zbornici Slovenije, kljub številnim zagotovilom o potrebi po usklajevanju in sodelovanju od začetka mandata te Vlade RS. Toda v predlogu so poleg sprememb, ki bodo neposredno prizadele zbornico, prisotni ukrepi, ki bodo prizadeli celotno socialno varstvo, kar bomo pojasnili v nadaljevanju.

V javni razpravi, ki je potekala od 23. 12. 2010 do 25. 2. 2011, je izkazano, da nobena strokovna ali interesna skupina, s katero je bil opravljen razgovor glede predloga zakona, le-tega ni podprla. V javni razpravi se je do sedaj izkazalo, da ima zakon pomanjkljivosti v vseh delih, da je konceptualno in vsebinsko zgrešen in da ga je potrebno pripraviti povsem na novo. Predlog zakona so zavrnilo tako pristojni sindikati, Fakulteta za socialno delo, Inštitut RS za socialno varstvo, Skupnost centrov za socialno delo, Skupnost varstveno delovnih centrov, Skupnost organizacij za usposabljanje oseb s posebnimi potrebami - SOUS in Skupnost socialnih zavodov - SSZ, temu mnenju pa se pridružuje tudi Socialna zbornica Slovenije. Naj izpostavimo, da je negativen odziv na predlog zakona podal celotni sektor socialnega varstva, v razpravah je negativno mnenje na ta

zakon podalo praktično vseh 200 javnih zavodov, predstavniki nevladnih organizacij, predstavniki izvajalcev javnih socialnovarstvenih programov, ki vsi skupaj združujejo 12.000 zaposlenih in pokrivajo dejavnost, ki je zelo razširjena in s katero se srečuje preko 500.000 ljudi na letni ravni. Enoten odziv je predlog zakona naletel pri vseh predstavnikiških organizacijah na področju socialnega varstva, ki so v mnenju glede kvalitete pripravljenega gradiva povsem enotni in sicer, da je predlog zakona slab in da ga je smiselno zavrniti iz povsem utemeljenih ter racionalnih razlogov.

SKLEP PREDSTAVNIŠKIH ORGANOV SOCIALNE ZBORNICE

Mnenje vseh organov Socialne zbornice Slovenije je, da je predlog Zakona o socialnovarstveni dejavnosti potrebno zavrniti v celoti, saj ni primeren za obravnavo, zaradi česar je smiselno pristopiti k pripravi analize stanja in zakon pripraviti v celoti na novo.

Razlogi za zavrnitev predloga zakona

I.

Socialna zbornica Slovenije nikakor ne sprejema v javni razpravi izrečene argumente s strani predstavnikov ministrstva, da je izvajanje dejavnosti socialnega varstva slabo, da so na izkazano dejavnost prisotne številne pripombe in da so glavna izhodišča potrebe po sprejemu novega zakona povečevanje kvalitete in večja skrb za uporabnika. Nasprotno od mnenja pristojnega ministrstva menimo, da bi se moralo pristojno ministrstvo zavzeti za izboljšave, ki jih je predlagala celotna strokovna javnost skozi zadnja leta, ki so se odražale v zahtevah po bolj urejenem financiranju, povečanju števila strokovnih kadrov, zmanjševanju administrativnih ovir in izboljšanju zakonodaje. V nasprotju s temi predlogi je brez ustreznih analiz pripravljen predlog, ki za izvajalce socialnega varstva predstavlja izkaz odnosa pristojnega ministrstva do nakopičenih problemov. Večkrat izkazani predlogi po bolj urejenem financiranju, boljši zakonodaji, zmanjšanju administrativnih ovir, poenostavitvi upravnih in drugih postopkov, niso naleteli na primeren odziv, sedanjí predlog zakona pa gre žal v nasprotno smer. Izrecno menimo, da je predlog zakona administrativno prezapleten, v nivoju odločanja centraliziran, finančne posledice niso predstavljene, spremembe financiranja niso izvedljive, niti kadrovski normativi primerni za njegovo izvajanje, kar zbuja dvom v izražene namene predlagatelja.

II.

Predlog zakona je škodljiv iz uporabniške perspektive. Dejstvo, da po več kot 40 letih delovanja iz sistema financiranja izpade področje izvajanja dejavnosti varstveno delovnih centrov, ki pokrivajo preko 3.000 dnevni uporabnikov v institucijah (VDC) z več različnimi statusi (Vir. SURS, 2009), se ne more interpretirati kot redakcijska napaka, temveč kot resna strokovna napaka pripravljalcev zakona.

Nejasno urejeno financiranje in prenos financiranja na občine, ki se tega financiranja v pomembnem deležu odločno branijo že desetletja, bo izničil prizadevanja po enaki dostopnosti do storitev vsem državljanom in finančni stabilnosti ustanov. Ravno tako nižanje profesionalnih standardov s še bolj liberalno ureditvijo dostopnosti do delovnih mest vsem z neprimerno izobrazbo in nižanje profesionalnih standardov pri dostopu do direktorskih mest že daje rezultate, kar je dobro vidno v zadnjih sedmih letih.

Že osnovni formalni pristop k pripravi temeljnega zakona, brez ustreznih analiz, brez ustreznih obrazložitvev, daje videz podcenjenosti sistema s strani predlagatelja zakona in nerazumevanje področja, saj sprememba storitev in uvedba novih standardov in normativov prinašata daljše prilagoditveno obdobje, kar se bo neposredno odražalo pri delu z uporabniki.

III.

Predlog Zakona o socialnovarstveni dejavnosti tudi sicer krši:

- varčevalne ukrepe Vlade RS, Sklep Vlade RS št. 41003-3/09/44,
- Državni proračun in Zakon o izvrševanju proračunov za leto 2011-2012,
- Kadrovski načrt uporabnikov državnega proračuna za leto 2011 – 2012,
- Zakon o javnih agencijah,
- memorandume, navodila in priporočila o pripravi slovenske zakonodaje.

Predlog zakona tudi ni usklajen:

- s Koalicijsko pogodbo vladnih strank, v kateri ta zakon ni predviden,
- z načrtovano reformo javne uprave, v kateri se načrtuje zmanjšanje organov ministrstev v njihovi sestavi celo za 30%, zmanjševanje števila ministrstev za skoraj polovico in večje posege v delovanje javnih zavodov,
- s predlogom Zakona o opravljanju dejavnosti splošnega pomena na področju negospodarskega sektorja,
- s Prioritetami Vlade RS do konca mandata, ki za področje dela MDDSZ predvidevajo predvsem uveljavitev *Zakona o malem delu*, *Zakona o delovnih razmerjih* in *Zakona o odpravninskem skladu* in o področju socialnega varstva ne navajajo sprememb.

IV.

Priprava predloga zakona je sledila neprimernemu načinu priprave zakonov na pristojnem ministrstvu, v katerem izstopa neusklajenost s socialnimi partnerji in strokovno javnostjo, ki se posledično kaže v predlogih po referendumih (*predlog referenduma o Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju*, *napovedan referendum na Družinski zakonik*, *napovedan referendum o Zakonu o urejanju malega dela*, *napovedan referendum o zakonu o urejanju trga dela*, *v kolikor ne bo usklajen*). Način neusklajenega dela se je v mandatu te Vlade RS že jasno izkazal na socialnem področju, saj je bil izrazito neusklajen npr. *Zakon o socialno varstvenih prejemkih* in *Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev*. Pri sprejemu teh zakonov ni bilo upoštevano celo odklonilno mnenje in številna priporočila Strokovnega sveta za socialno varstvo, ki deluje pri MDDSZ in je

sestavljeno iz vidnih strokovnjakov na področju socialnega varstva, ki jih predlaga Socialna zbornica Slovenije, način dela pa se je v celoti ponovil tudi pri sprejemu tega zakona.

Zakon je bil v skoraj zaključeni obliki napisan že dne 17. 11. 2010 in iz dostopne dokumentacije razprav Strokovnega sveta MDDSZ je razvidno, da je bil Strokovnemu svetu MDDSZ namenoma predstavljen samo prvi del zakona s kratkimi uvodnimi pojasnili, čeprav je bil v tistem času že napisan v obsegu 207 členov, pri čemer gre za namerno odpiranje strokovne javnosti iz postopkov priprave zakona, kar je vredno obsojanja.

S pristojnim ministrstvom smo se po objavi predloga zakona skušali štirikrat uskladiti o njegovi vsebini, rezultati dogovarjanj, ki bodo zapisani v novem predlogu zakona, pa nam niso znani. Predstavniki strokovne javnosti socialnega varstva so bili v stališčih enotni in so v svojih pripombah podajali argumente, medtem ko je bilo iz same vsebine razprave predstavnikov ministrstva mogoče razbrati nejasno stališče do različnih predlogov, kljub temu pa je bil v času javne razprave predlog zakona neuradno spremenjen v delu, ki se nanaša na uskladitev s predlogom *Zakona o opravljanju dejavnosti splošnega pomena na področju negospodarskega sektorja*, ki je bil objavljen samo kot predlog v javni razpravi in sicer na spletni strani Ministrstva za javno upravo.

Zakon finančno, vsebinsko in organizacijsko ni izvedljiv. Predlog zakona ne temelji na preučevanju prakse, ki bi jasno sledila izboljšanju obstoječe prakse, nima mednarodne primerjave, nima uvoda, kjer bi bili predstavljeni cilji zakona, nima obrazložitve posameznih členov, ki so osrednjega pomena (*kot npr. razlaga sprememb storitev ali samega financiranja*), nima obrazloženih finančnih posledic z izračuni in primerjavo z obstoječim stanjem. Predlog zakona je nekonsistenten, nima finančnih ter izvedbenih podlag, zato je zbornica podala mnenje, da je potrebno zakon zavrniti v celoti in zaradi tega tudi ni pristopila k amandmiranju posameznih členov.

V.

Iz predloga zakona je mogoče potrditi, da se spreminjajo:

- a) storitve socialnega varstva in sicer brez analiz in brez upoštevanja predlogov, ki so na to temo podani v zadnjih desetih letih;
- b) uvaja se spremenjeno financiranje, ki se v pomembni meri prenaša na občine, s katerimi napovedani obseg sprememb ni usklajen in tudi sicer ni finančno vzdržen ter primeren, saj brez regionalizacije in ustavnih sprememb za izvedbo pokrajin ter spremljajoče zakonodaje to ni mogoče urediti učinkovito in dolgoročno;
- c) naloge izvajalcev brez predhodnega usklajevanja z izvajalci in brez sočasne priprave 17 pravilnikov, iz katerih bi bilo mogoče določeno pojasniti vsebino in obseg predlaganih sprememb ter na novo določenih storitev, nalog in javnih pooblastil;
- d) spremenjena so javna pooblastila različnih izvajalcev in sicer brez usklajevanja z njimi ali napovedi sprememb ali napovedi možnih oblik sanacije posledic takih odločitev;

- e) uvajajo se spremembe obstoječih institutov skrbi, kot je npr. uvedba osebnega pomočnika, čeprav je institut družinskega pomočnika nedavno spremenjen in bi v celoti sodil v drug zakon;
- f) uvaja se statusno preoblikovanje javnih zavodov na način, ki ni v celoti usklajen s t.i. reformo javnega sektorja, kar v celoti spreminja organizacijo in delovanje obstoječega sistema socialnega varstva;
- g) iz predloga zakona je mogoče potrditi izločanje dela sistema in sicer varstveno delovnih centrov, kar ni natančno opredeljeno,
- h) manjka primerna ureditev javnih socialno varstvenih programov, kljub njihovem velikemu številu in pomenu za področje socialnega varstva ter dolgoletnim predlogom za urejanje tega področja.

VI.

Za izvajanje predloga zakona manjka 17 podzakonskih aktov, ki bi morali biti pripravljene do začetka izvajanja zakona. Odsotnost ažurne priprave pravilnikov je prisotna za velik del zakonodaje na področju socialnega varstva po vsakem sprejemu, zaradi česar se ni dalo izvajati dejavnosti tekoče, administrativno enostavno in učinkovito. Zakon o socialnem varstvu (Ur. l. RS št. 54/1992), ki ga bo novi zakon nadomestil, je šele po 10 letih dobil zadnji izvedbeni predpis (Uredba o merilih za določanje oprostitev pri plačilih socialno varstvenih storitev, Ur. l. RS, št. 38/2002, z dne 29. 04. 2002, uporabljati se je pričela od 01. januarja 2003 dalje) in zgodba z zaostanki se lahko ponovi, jasen dokaz za to pa so neizvedene vse potrebne priprave na pričetek izvajanja *Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev*, ki se ga je sprejelo brez upoštevanja pripomb strokovne javnosti in za katerega se še vedno ni zagotovilo materialnih ter metodoloških osnov za njegovo izvajanje, čeprav je od sprejema do izvajanja na voljo skoraj leto dni.

Izločanje definicij in do sedaj znane definicije potrebnih izobrazb strokovnih delavcev in sodelavcev iz materije zakona predstavlja možnost prevelike erozije v določanju pogojev za strokovno delo na področju socialnega varstva, saj so v preteklih treh letih na drugi stopnji odločanja, ki ga predstavlja MDDSZ, med strokovne delavce potrdili: profesorje glasbene vzgoje, profesorje likovne vzgoje, profesorje telesne vzgoje in podobne izobrazbene profile, ki sedaj za delovna mesta enako tekmujejo s psihologi in socialnimi delavci, s to izobrazbo pa v sistemu socialnega varstva mogoče potrditi tudi direktorje javnih zavodov. S takšnim odločanjem pristojnega ministrstva na drugi stopnji v upravnem postopku, saj je Socialna zbornica Slovenije na prvi stopnji vse te izobrazbene smeri zavrnila, se dogaja neposredni razkroj in razvrednotenje strokovnega dela.

VII.

Glede na vsebino predloga zakona in predlagane naloge *Javne agencije RS za kakovost socialnovarstvene dejavnosti* (v nadaljevanju: agencija) in zakonodajni okvir, ki velja za vse javne agencije po Zakonu o javnih agencijah (Ur. l. RS št. 52/02) gre za organ, ki bo deloval v sestavi ministrstva, ki bo glede na sedanji predlog odločal v svojih postopkih na I. stopnji upravnega postopka po sedanjem predlogu na dokončen način (2. odst. 120.

člena predloga), zato menimo, da gre za verjetnost usklajenih in enostranskih odločitev v procesih odločanja, ki bodo v nasprotju s strokovno javnostjo, zato bo rešitev z upravnimi spori komplicirala odločanje in urejanje pravne prakse. Predlagana agencija na centraliziran način prevzema vse funkcije Socialne zbornice Slovenije, v pomembni meri tudi dveh Skupnosti zavodov, delno IRSSV ter celo Strokovnega sveta za socialno varstvo pri MDDSZ. Poleg upravljalških in regulatornih nalog, ki so sicer značilne za agencije, neposredno prevzema tudi strokovne funkcije in naloge. Slednje je v nasprotju z obstoječimi agencijami, ki imajo pretežno upravljalške, svetovalne in regulatorne naloge ter v osnovi predstavljajo izvršilne organe Vlade RS oziroma posameznih ministrstev, ki neposredno izvršujejo politiko nadrejenih organov v okviru obstoječih zakonodajnih in finančnih možnosti.

Za ustanovitev javne agencije morajo biti po Zakonu o javnih agencijah (Ur. l. RS št. 52/02) izpolnjeni kriteriji in sicer:

- a) da je z ustanovitvijo nove agencije omogočeno smotrnejše opravljanje nalog, zlasti, če se lahko upravljanje nalog v celoti financira z upravnimi taksami oziroma plačili uporabnikov;
- b) če glede na naravo oziroma vrsto nalog ni potreben ali ni primeren stalni neposredni politični nadzor;
- c) ustanovi se lahko, ko z organizacijsko obliko organa v sestavi ministrstva ne bi bilo mogoče učinkovito in smotrno opravljanje nalog.

Agencije v RS so ustanovljene na podlagi različnih zakonov, vse so osebe javnega prava, vse se financirajo iz proračuna in vsi zaposleni sodijo v javni sektor. Po zadnjih podatkih je v RS 21 agencij, v katerih je zaposlenih 1.431 ljudi, od katerih jih ima deset agencij manj kot 20 zaposlenih, od tega pet agencij manj kot 10 zaposlenih. Slednje predstavlja odločno pretiravanje v širjenju javnega sektorja v času ekonomske in gospodarske krize in menimo, da bo ena izmed naslednjih Vlad RS primorana pristopiti h krčenju njihovega števila ali ukinjanju njihovih funkcij, predlog s priložo analize stanja pa je že pripravilo Ministrstvo za javno upravo. Zaradi koncentracije vseh pooblastil znotraj predlagane agencije, slednje predstavlja veliko potencialno nevarnost izgube določenih strokovnih funkcij za področje socialnega varstva za prihodnje obdobje.

Predlagana agencija združuje upravljalške, regulatorne in strokovne naloge ter v pomembnem delu tudi neposredne operativne naloge. Takšne kombinacije nalog med obstoječimi agencijami v RS ni. Lahko navedemo, da nobena od agencij npr. ne izvaja strokovnih izpitov, drugih oblik preverjanja znanja, nobena ne izvaja mednarodnih projektov na neposredni ravni, nobena od agencij ne izvaja pripravništva na svojem področju, niti ne določa načina dela oziroma standardov in normativov za izvajanje dejavnosti na svojih področjih ali ureja področja izobraževanja. Samo primeroma lahko navedemo, da gre v navedenih primerih za strokovne teme, ki jih je zaradi lažjega izvajanja smiselno prepuščati strokovnim organizacijam, ki so organizirane bistveno bolj fleksibilno, kot je to mogoče zagotoviti v javni agenciji, v katero bodo po informacijah zaposleni izključno delavci ministrstva po zaključenem mandatu te Vlade.

VIII.

Dejstvo, da v 133. členu predloga zakona obstaja radikalen poseg v naloge in članstvo zbornice, iz česar izhaja podmena, da bo z ukinitvijo javnih pooblastil in ukinitvijo kolektivnega članstva Socialne zbornice Slovenije vse v socialnem varstvu v redu, je zmotno.

Zbornica je izobraževalni program po pogodbi z MDDSZ za preteklo leto presegla za 41%, praktično vsako leto za financiranje javnih pooblastil iz lastnih virov porablja tudi do 50.000 EUR lastnih sredstev, o čemer pristojno ministrstvo redno obveščamo, podpis pogodb za izvajanje dejavnosti pa je izvajan z zamikom, kar povzroča večje logistične in organizacijske težave zbornice.

Predlagana omejitev članstva samo na fizične člane, kar predstavlja posredno ukinitvev kolektivne članarine, preko katere je v zbornico vključeno 2.254 članov, predstavlja kršitev Ustavnih določb o svobodi združevanja in v takih primerih predpisovanja bo zbornica s prvim dnem veljave take zakonske določbe sprožila ustavni spor in ker je mnenje ustavnih sodnikov glede načel svobode združevanja jasno, bo potem z odškodninskimi zahtevki in uveljavljanjem odškodninskih tožb zahtevala morebiti izgubljena sredstva preko znane in uveljavljene odvetniške pisarne, ki svetuje v pravnih zadevah zbornice.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je sprejel mnenje o svobodi združevanja (2008/C 211/20) dne 17. januarja 2007 (vir: Uradni list EU C/211/77), ki ga kratko povzemamo v delih, ki so neposredno povezani s 133. členom predloga zakona in sicer:

- odstavek 3.5: V večini sredozemskih partnerskih držav obstaja navzkrižje med mednarodnimi konvencijami (ki jamčijo pravico do svobode združevanja), ki so jih podpisale njihove vlade, in njihovimi nacionalni zakoni ter med temi zakoni in dejanskim stanjem v družbi. Z izjemo nekaj držav sta ustanavljanje združenj in opravljanje njihovih dejavnosti podvržena celi vrsti omejitev zaradi – ali pod pretvezo – varovanja nacionalne varnosti in enotnosti.
- odstavek 3.6: Ta pretveza se pogosto prek zakonodaje uporablja za omejevanje (in včasih celo za ukinitvev) pravic do stavke, zbiranja, demonstriranja in ustanavljanja združenj. Močna centralizacija izvršilne oblasti, se odraža v prekomernem nadzoru združenj.

Naj poudarimo, da je tovrstnih pravnih mnenj, ki se uporabljajo v sodbah Evropskih sodišč in pomembnih poročilih več, da se o vplivanju zakonodajalcev na združenja objavljajo letna poročila in da bomo morebiten poseg v svobodo združevanja v Socialno zbornico Slovenije javili preko evropskih predstavnikov v ustrezne institucije.

V izogib težjim zapletom predlagamo usklajevalni sestanek s Socialno zbornico Slovenije, ki smo ga večkrat predlagali, vendar na predlog ni odgovora.

IX.

V zaključku bi izpostavili tudi specifično pravno organizacijsko ureditev izvajalcev javnih socialno varstvenih programov in pa zasebnih izvajalcev na področju socialnega varstva. Menimo, da predvsem izvajalci javnih socialno varstvenih programov po mnogih letih izvajanja potrebujejo posebno obravnavo, ki bo predvsem stabilizirala izvajanje njihovih programov v mreži izvajalcev in zato je potrebno argumentirano premisliti njihove večletne pozive po stabilnem financiranju teh programov in ne od javnih razpisov, kot je predlagano v predlogu zakona..

Zasebni izvajalci pa z novo ureditvijo zopet odstopajo od ureditve javnih zavodov, potrebno bo njihovo preoblikovanje, lastniki bodo za dejavnost odgovarjali s svojim premoženjem, kar jih postavlja v neenakopraven položaj v primerjavi z drugimi izvajalci.

PREDLOG ZBORNICE

I.

Zaradi navedenih razlogov Socialna zbornica Slovenije predlog zakona v celoti zavrača in predlaga, da se pristopi k analizi stanja, ki jo opravi neodvisna institucija in pristopi k pripravi novega zakona, v katero bo vključena strokovna javnost.

II.

Predlagamo, da predsednik komisije za pripravo novega predloga zakona ni iz vrst javnih uslužbencev ali predstavnik Vlade RS, s čemer se zagotovi neodvisno strokovno podlago za pripravo zakona, ki bo primarno sledila potrebam uporabnikov in izboljšanju sistema, saj cilji tega zakona niso predstavljeni.

Na Socialni zbornici Slovenije verjamemo, da bi se s podporo strokovne javnosti, ki je združena v Socialni zbornici Sloveniji, strokovno in vsebinsko sprejemljiv zakon izpeljal lažje in hitreje skozi javno in parlamentarno razpravo, saj so širša javnost, uporabniki socialnega varstva, Državni zbor in Državni svet RS ter številne druge ugledne institucije, izrazito občutljivi na spremembe zakonodaje na področju socialnega varstva, ki so izpeljane brez ustreznega strokovnega in socialnega dialoga. Verjamemo, da vsebinsko zahteven zakon, ki izrazito posega v obstoječe delovanje sistema socialnega varstva in posredno preko storitev v življenje skoraj četrte Slovencev, ni mogoče zadovoljivo pripraviti brez ustreznih sistemskih priprav in dialoga.

V osnovi je predlagatelj zakona pripravil predlog zakona, ki ne bo dajal nikakršnih pozitivnih učinkov za uporabnike, ki bi se odražali v izboljšanju kvalitete dela ob sočasni racionalizaciji javnega sektorja, kar je osnovna podmena ukrepanja v času gospodarske in socialne krize.

Verjamemo, da v tej izrazito zahtevni gospodarski in socialni situaciji, kjer je več zelo pomembnih zakonov obremenjenih z grožnjami po referendumu (*Družinski zakonik, pokojninska reforma, Zakon o malem delu*), neprimerno dodajati še sistemski zakon za področje socialnega varstva, ki je na izvedbeni ravni nedorečen ter bo kot tak izrazito preoblikoval sedanji ustroj socialnega varstva. Sistem socialnega varstva v sedanjem trenutku povečanega števila uporabnikov in socialne krize potrebuje predvsem stabilizacijo in korektnost pri izvajanju sprejete zakonodaje, zanesljivo in korektno izvedbo že sprejetih zakonov, kot npr. *Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev* in *Zakona o socialno varstvenih prejemkih* ter predvsem urejanje organizacijskih, kadrovskih in finančnih vprašanj, ki se jih da izvajati z že obstoječo zakonodajo. Predlog zakona, ki smo ga prejeli, v celoti negira sedanje potrebe in vnaša konceptualno, vsebinsko in organizacijsko nedodelanost, za katero menimo, da je neprimerna za sedanji čas povečane socialne krize, ki se odraža v povečani brezposelnosti in socialni sliki celotnega prebivalstva.

V tem trenutku je potrebna predvsem stabilnost in kvaliteta socialno varstvenega sistema, ki bo sposoben odgovoriti na socialno krizo, izrecno pa verjamemo, da trenutni predlog Zakona o socialno varstveni dejavnosti temu nasprotuje in slabi funkcijo vseh izvajalcev na način, ki onemogoča redno delo in zmanjšuje kvaliteto dela. Menimo, da bi bilo smiselno, da se v trenutni situaciji vse razpoložljive vire, strokovno znanje in razpoložljiv čas usmeri v izvajanje *Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev* in *Zakona o socialno varstvenih prejemkih*, ki bosta začela veljati 1. 6. 2011 in zaradi katerih lahko socialno varstvo zaide v nepopravljive težave.

Pripravil in uredil:
Dr. Bojan REGVAR l.r.
GENERALNI SEKRETAR

Brane BUT l.r.
Predsednik Strokovnega sveta SZS

Mag. Nace Kovač l.r.
Predsednik SZS